

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo M. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę kwoty 6.140,85 złotych oraz orzekł o kosztach procesu. (wyrok k. 81)

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie art. 509 § 2 k.c. w zw. z art. 513 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, że przedstawione przez powoda razem z pozwem dokumenty nie stanowią umowy cesji wierzytelności, na podstawie której powód nabył legitymację czynną w procesie.

W oparciu o powyższy zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie zgodnie z roszczeniem pozwu oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. (apelacja k. 82)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne, zwłaszcza że podstawa faktyczna zaskarżonego wyroku nie została w apelacji podważona.

Jedyny zarzut apelacji, tj. brak uznania legitymacji czynnej powoda na podstawie umowy cesji wierzytelności między A. B. a powodem, nie mógł doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia.

Powód nie wykazał bowiem by doszło do przelewu wierzytelności wskazanych w pozwie, a przysługujących spółce (...) sp. z o.o. w W. wobec pozwanej, zatem nie przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia tych wierzytelności. Wprawdzie powód przedstawił zawartą z A. B. umowę cesji wierzytelności w kwocie 6.140,86 zł będącej wynikiem rozliczenia szkody komunikacyjnej numer (...), jednakże jest ona bezskuteczna, gdyż A. B. ta wierzytelność nie przysługiwała ani nie miała ona upoważnienia do zawierania tej umowy w imieniu rzeczywistego wierzyciela, tj. spółki (...) w W..

Stosownie do treści art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Nadto, zgodnie z art. 509 § 2 k.c., którego naruszenie zarzuca apelujący Sądowi I instancji, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Z powyższego unormowania wynika zatem, że przelew jest umową, mocą której wierzyciel przenosi wierzytelność, czyli swoje prawo podmiotowe do żądania od dłużnika określonego świadczenia, na osobę trzecią, a tym samym, spodziewanym rezultatem zawarcia takiej umowy będzie utrata wierzytelności przez cedenta i uzyskanie jej przez cesjonariusza. Oznacza to, że w wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Nie powoduje to jednak zmiany tego stosunku, lecz jedynie zmianę uczestniczącej w nim po stronie wierzyciela osoby.

Wierzycielem w niniejszej sprawie jest spółka (...) sp. z o.o. w W. jako właściciel i leasingodawca pojazdu R. (...) o nr rej (...), zaś A. B. jako leasingobiorca otrzymała jedynie upoważnienie od spółki do likwidacji szkody (k. 17), podpisane przez H. R. jako konsultanta ds. obsługi klienta. Na mocy tego samego upoważnienia, powód (...) został upoważniony do odbioru odszkodowania na podstawie faktur.

Z powyższego nie wynika przeniesienie na rzecz A. B. wierzytelności z tytułu odszkodowania ani nawet upoważnienie jej do przeniesienia tej wierzytelności na rzecz innej osoby. Dokument taki należy traktować jedynie jako czynność techniczną: zlecenie naprawy i wskazanie ubezpieczycielowi właściciela rachunku bankowego, na który ma

zostać wpłacone przyznane odszkodowanie, a nie informację o przelewie wierzytelności. Jest to zatem wyłącznie upoważnienie do likwidacji szkody, tj. czynności postępowania likwidacyjnego prowadzonego przed (...) S.A. (...) Centrum (...) w W., nie zaś do dochodzenia odszkodowania w postępowaniu sądowym.

W związku z tym, ani A. B. ani powód na etapie postępowania likwidacyjnego nie mieli statusu następcy prawnego poszkodowanego w zakresie dochodzonego roszczenia. Jeszcze raz należy podkreślić, że z pisma z dnia 14.10.2011r. (k.17) wynika jedynie, że A. B. została jedynie upoważniona do likwidacji szkody w ramach postępowania przed ubezpieczycielem. Można więc ewentualnie wywieść, że działała w charakterze pełnomocnika właściciela pojazdu – (...) w tym postępowaniu likwidacyjnym. Nie można z tego dokumentu wywieść, że (...) przeniósł wcześniej na A. B. wierzytelność o odszkodowanie z tytułu szkody, zaś samo omawiane pismo taką cesją z pewnością nie było.

Ponadto należy podkreślić, że upoważnienie to zostało podpisane przez konsultanta ds. obsługi klienta – H. R.. Nie zostało złożone pełnomocnictwo dla tej osoby do dokonywania w imieniu spółki (...) przelewu wierzytelności. Tymczasem upoważnienia do zawierania umów cesji powinny pochodzić od osoby upoważnionej do działania w imieniu spółki (...) sp. z o.o., stosownie do przyjętych zasad reprezentacji tego podmiotu. Bez udzielenia takiego pełnomocnictwa, tylko spółka (...) jako właściciel pojazdu mogła dokonać cesji przysługującej jej wierzytelności.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy stwierdził brak legitymacji czynnej po stronie powoda do występowania w niniejszym sporze. Powód nie wykazał bowiem okoliczności przeniesienia wierzytelności na swoją rzecz. Uznać zatem należy, że nie był uprawniony do dochodzenia roszczeń z tego tytułu.

Stąd, na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną.

SSO Krzysztof Wójcik SSO Tomasz Bajer SSO Bartosz Kaźmierak